

32 (1952) No. 1

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1952 No. 137

Overgelegd aan de Staten-Generaal door de Minister
van Buitenlandse Zaken

A. TITEL

*Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk
België en het Groothertogdom Luxemburg nopens wederkerige
bijstand inzake de invordering van belastingschulden;
Brussel, 5 September 1952*

B. TEKST**Verdrag tussen Nederland, België en het Groothertogdom Luxemburg
nopens wederkerige bijstand inzake de invordering
van belastingschulden**

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden;

Zijne Majesteit de Koning der Belgen;

Hare Koninklijke Hoogheid de Groothertogin van Luxemburg,

Bezield door de wens de wederkerige bijstand te verzekeren van de bevoegde autoriteiten inzake de invordering van belastingschulden, zulks ter uiteindelijke verwezenlijking van de economische unie tussen Nederland, België en het Groothertogdom Luxemburg, beoogd bij de op 5 September 1944 te Londen getekende Douaneovereenkomst,

Hebben besloten een Verdrag te sluiten en hebben daartoe als Hun Gevolmachtigden benoemd, te weten:

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

Jonkheer G. Beelaerts van Blokland, Zaakgelastigde a.i. der Nederlanden te Brussel;

Zijne Majesteit de Koning der Belgen:

Zijne Excellentie de Heer P. van Zeeland, Minister van Buitenlandse Zaken;

Hare Koninklijke Hoogheid de Groothertogin van Luxemburg:

Zijne Excellentie de Heer Robert Als, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van het Groothertogdom Luxemburg te Brussel,

die, na elkander mededeling te hebben gedaan van hun volmachten, welke in goede en behoorlijke vorm werden bevonden, over de volgende bepalingen tot overeenstemming zijn gekomen:

Artikel 1

De bevoegde autoriteiten van de landen der Hoge Verdragsluitende Partijen verlenen elkander, overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag en onverminderd de toepassing van alle andere bijzondere verdragen, wederkerig bijstand teneinde de invordering te verzekeren van de belastingschulden, bedoeld in het hiernavolgende artikel 2.

Artikel 2

Par. 1. Dit Verdrag is van toepassing op de door de Staat ten eigen bate of ten bate van de provinciën en de gemeenten geheven belastingen en rechten in hoofdsom, verhogingen en opcenten, zomede op de daarmede in verband staande boeten van niet strafrechtelijke aard, interessen en kosten.

**Convention entre les Pays-Bas, la Belgique et le Grand-Duché
de Luxembourg, relative à l'assistance réciproque en
matière de recouvrement de créances fiscales**

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Sa Majesté le Roi des Belges;

Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg,

Animés du désir d'assurer l'assistance réciproque des autorités compétentes en matière de recouvrement de créances fiscales et ce, en vue de la réalisation ultérieure de l'Union Economique entre les Pays-Bas, la Belgique et le Grand-Duché de Luxembourg, prévue par la Convention douanière signée à Londres, le 5 septembre 1944,

Ont décidé de conclure une Convention et ont nommé à cet effet leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

Le Jonkheer G. Beelaerts van Blokland, chargé d'affaires a.i. des Pays-Bas à Bruxelles;

Sa Majesté le Roi des Belges:

Son Excellence Monsieur P. van Zeeland, Ministre des Affaires Etrangères;

Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg:

Son Excellence Monsieur Robert Als, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Grand-Duché de Luxembourg à Bruxelles,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1er

Les autorités compétentes des pays des Hautes Parties Contractantes se prêteront conformément aux dispositions de la présente Convention, et sans préjudice de l'application de toutes autres conventions particulières, une assistance réciproque pour assurer le recouvrement des créances fiscales visées à l'article 2 ci-après.

Article 2

Par. 1er. La présente Convention s'applique aux impôts, droits et taxes perçus par l'Etat à son profit ou au profit des provinces et des communes, en principal, accroissements et additionnels, ainsi qu'aux amendes n'ayant pas un caractère pénal, aux intérêts et aux frais y relatifs.

Par. 2. De Regeringen van de Hoge Verdragsluitende Partijen kunnen door middel van langs diplomatieke weg uit te wisselen nota's de toepasselijkheid van dit Verdrag uitbreiden tot belastingen en rechten welke rechtstreeks door provinciën en gemeenten worden geheven.

Artikel 3

Par. 1. Op verzoek van de bevoegde autoriteit van het land, dat schuldeiser is, gaat de bevoegde autoriteit van een ander land, op welks grondgebied zich voor beslag vatbare goederen of inkomsten bevinden, over tot de invordering van de schuld.

Indien de schuld het voorwerp uitmaakt van een nog niet onherroepelijk beslist geschil, bepaalt de bevoegde autoriteit van het aangezochte land zich, voor wat het in geschil zijnde bedrag betreft, tot het nemen van de nodige conservatoire maatregelen om de invordering er van te waarborgen.

Par. 2. Tot staving van het verzoek legt de bevoegde autoriteit van het eisende land aan de bevoegde autoriteit van het aangezochte land over een ambtelijk gewaarmerkt afschrift van de executoriale titel en eventueel van de in kracht van gewijsde gegane administratieve of rechterlijke beslissing, alsmede van de door de borg ondertekende overeenkomst; zij stelt haar eveneens in kennis met andere bescheiden welke van nut kunnen zijn.

Par. 3. De bevoegde autoriteit van het aangezochte land is niet verplicht aan het verzoek gevolg te geven, indien de bevoegde autoriteit van het eisende land de middelen tot inning van zijn vordering op eigen grondgebied niet heeft uitgeput.

Artikel 4

Par. 1. De bevoegde autoriteit van het aangezochte land gaat over tot de invordering of tot het nemen van conservatoire maatregelen overeenkomstig de voorschriften, welke volgens de in dat land van kracht zijnde wetten gelden voor de invordering of de verzekering van door de bevoegde Minister van het aangezochte land als soortgelijk aangemerkte belastingen. Deze autoriteit is echter niet verplicht over te gaan tot een bij haar eigen wetgeving toegelaten onderzoek, executiemaatregel of conservatoire maatregel, indien een soortgelijke maatregel niet is voorzien in de wetgeving van het verzoekende land.

Par. 2. De in geval van betwisting in te stellen actie wordt gebracht voor de bevoegde rechter van het eisende land overeenkomstig diens fiscale en civiele wetgeving, en tegelijkertijd ter kennis gebracht van de ambtenaar die in het aangezochte land met de invordering is belast.

Indien evenwel de betwisting de geldigheid of de gevolgen van conservatoire of executoriale handelingen betreft, moet de actie worden ingesteld bij de bevoegde rechter van het aangezochte land overeenkomstig de wetgeving van dat land.

Par. 2. Les Gouvernements des Hautes Parties Contractantes pourront, au moyen de notes échangées par la voie diplomatique, étendre l'application de la présente Convention aux impôts, droits et taxes perçus directement par les provinces et les communes.

Article 3

Par. 1er. Sur la réquisition qui lui est adressée par l'autorité compétente du pays créancier, l'autorité compétente d'un autre pays sur le territoire duquel il existe des biens ou revenus saisissables, procède au recouvrement de la créance.

Si la créance fait l'objet d'un litige non définitivement tranché, l'autorité compétente du pays requis se borne, quant à la somme litigieuse, à prendre les mesures conservatoires nécessaires pour en garantir le recouvrement.

Par. 2. A l'appui de la réquisition, l'autorité compétente du pays créancier remet à l'autorité compétente du pays requis une copie certifiée conforme du titre exécutoire et éventuellement, de la décision administrative ou judiciaire passée en force de chose jugée ainsi que de l'engagement souscrit par la caution; elle lui communique également tous autres documents utiles.

Par. 3. L'autorité compétente du pays requis n'est pas tenue de donner suite à la réquisition lorsque l'autorité compétente du pays créancier n'a pas épuisé sur son propre territoire les moyens de recouvrement de sa créance.

Article 4

Par. 1er. L'autorité compétente du pays requis procède au recouvrement ou prend les mesures conservatoires, suivant les règles prévues par la législation en vigueur dans ce pays pour le recouvrement ou la garantie des impôts reconnus similaires par le Ministre compétent du pays requis. Cette autorité n'est toutefois pas tenue de recourir à une mesure d'investigation ou d'exécution ni à une mesure conservatoire permises par sa législation, si une mesure similaire n'est pas prévue par la législation du pays requérant.

Par. 2. En cas de contestation, l'action est portée devant la juridiction compétente du pays créancier, conformément à la législation fiscale et civile de celui-ci, et notifiée en même temps au fonctionnaire chargé du recouvrement dans le pays requis.

Toutefois, si la contestation se rapporte à la validité ou à l'effet des actes conservatoires ou d'exécution, l'action est portée devant la juridiction compétente du pays requis, conformément à la législation de celui-ci.

Artikel 5

De belastingschulden, welke in het ene land moeten worden ingevorderd voor rekening van een ander land, worden in het aangezochte land niet als bevoorrechte schulden beschouwd.

Artikel 6

De door het verzoekende land aan het aangezochte land overgelegde akten en bescheiden staan enkel ter beschikking van de met de invordering belaste administraties en zulks uitsluitend ten behoeve van de invordering. Zij mogen niet ter kennis worden gebracht van een andere administratie noch van derden.

Artikel 7

Ter uitvoering van dit Verdrag regelen de bevoegde autoriteiten van de landen in gemeen overleg al hetgeen betrekking heeft op de wijze, waarop de bijstand wordt verleend, de omwisseling en de overmaking van geïnde bedragen, de bepaling van een minimum-bedrag van de in te vorderen gelden, de terugbetaling van onverhaalbare vervolgingskosten en voorts al hetgeen daarmee in verband staat.

Artikel 8

Onder de uitdrukking „bevoegde autoriteiten” worden in dit Verdrag verstaan de in elk land in het bijzonder aangewezen autoriteiten.

Artikel 9

Par. 1. Dit Verdrag vindt slechts toepassing op het grondgebied der Hoge Verdragsluitende Partijen in Europa.

Par. 2. Het kan — geheel of ten dele — toepasselijk worden verklaard op elk gebied, welks buitenlandse betrekkingen worden onderhouden onder de verantwoordelijkheid van een der landen en alwaar soortgelijke belastingen en rechten worden geheven als die, welke in die landen bestaan.

De Regeringen van de Hoge Verdragsluitende Partijen bepalen in gemeen overleg de modaliteiten en de aanvangsdatum van een zodanige uitbreiding, alsmede de voorwaarden, waaronder die een einde neemt. De desbetreffende overeenkomst zal het voorwerp uitmaken van langs diplomatieke weg uit te wisselen nota's.

Par. 3. Tenzij de Regeringen van de Hoge Verdragsluitende Partijen uitdrukkelijk anders zijn overeengekomen, maakt het beëindigen van dit Verdrag krachtens artikel 10 een einde aan de werking van die overeenkomst in alle gebieden, tot welke de werking van het Verdrag krachtens par. 2 van dit artikel is uitgebreid.

Article 5

Les créances fiscales à recouvrer dans l'un des pays, pour le compte d'un autre pays, ne seront pas considérées, dans les pays requis, comme des créances privilégiées.

Article 6

Les actes et documents communiqués par le pays requérant au pays requis ne peuvent servir qu'aux administrations fiscales chargées du recouvrement et aux seules fins de celui-ci. Il ne peut en être donné connaissance ni à une autre administration ni à des tiers.

Article 7

Pour l'exécution de la présente Convention, les autorités compétentes des pays régleront de commun accord les questions relatives à la procédure de l'assistance, à la conversion et au transfert des sommes recouvrées, à la détermination d'un montant minimum des sommes à recouvrer, au remboursement des frais de poursuites irrécouvrables ainsi que toutes autres questions connexes.

Article 8

L'expression „autorités compétentes” s'entend, dans la présente Convention, des autorités spécialement désignées dans chaque pays.

Article 9

Par. 1er. La présente Convention ne s'applique qu'aux territoires des Hautes Parties Contractantes en Europe.

Par. 2. Elle peut être rendue applicable — entièrement ou partiellement — à tout territoire dont les relations avec l'étranger ont lieu sous la responsabilité de l'un des pays, et dans lequel sont levés des impôts, droits ou taxes similaires à ceux qui existent dans lesdits pays.

Les Gouvernements des Hautes Parties Contractantes détermineront, de commun accord, les modalités et la date initiale de pareille extension ainsi que les conditions dans lesquelles celle-ci prendra fin. L'accord fera l'objet d'un échange de notes par la voie diplomatique.

Par. 3. A moins que les Gouvernements des Hautes Parties Contractantes n'en aient expressément convenu autrement, l'expiration de la présente Convention, en vertu de l'article 10, mettra fin aux effets de cet accord dans tout territoire auquel la Convention aura été étendue en vertu du paragraphe 2 du présent article.

Artikel 10

Par. 1. Dit Verdrag zal worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen zo spoedig mogelijk worden nedergelegd bij de Belgische Regering.

Het Verdrag zal in werking treden op de dag volgende op die, waarop de drie Hoge Verdragsluitende Partijen haar akten van bekrachtiging zullen hebben nedergelegd.

Par. 2. Dit Verdrag kan te allen tijde worden opgezegd door elk van de Hoge Verdragsluitende Partijen door middel van een langs diplomatieke weg aan de beide andere Hoge Verdragsluitende Partijen gedane schriftelijke opzegging op een termijn van ten minste twaalf maanden; in dat geval houdt het Verdrag op te werken ten opzichte van de eerste Hoge Verdragsluitende Partij op de dag waarop bedoelde termijn afloopt, behalve voor zover het betreft de aanvragen om bijstand welke vóór die dag door die Hoge Verdragsluitende Partij zijn ingediend of ontvangen.

Ten blijke waarvan de bovengenoemde Gevolmachtigden dit Verdrag hebben ondertekend en daaraan hun zegel hebben gehecht.

Gedaan in drievoud te Brussel, op 5 September 1952, in de Nederlandse en in de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor Nederland,

Pour les Pays-Bas,

G. BEELAERTS VAN BLOKLAND

Article 10

Par. 1er. La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront déposés auprès du Gouvernement belge dans le plus bref délai.

Elle entrera en vigueur le lendemain du jour où les trois Hautes Parties Contractantes auront déposé leurs instruments de ratification.

Par. 2. La présente Convention pourra à tout moment être dénoncée, par chaque Haute Partie Contractante, moyennant un préavis écrit d'au moins douze mois notifié par la voie diplomatique aux deux autres Hautes Parties Contractantes; dans ce cas, elle cessera ses effets, à l'égard de la première Haute Partie Contractante, à la date d'expiration dudit délai, sauf en ce qui concerne les demandes d'assistance introduites ou reçues par cette Haute Partie Contractante avant cette date.

En foi de quoi les Plénipotentiaires susmentionnés ont signé la présente Convention et y ont apposé leur sceau.

Fait en triple exemplaire à Bruxelles, le 5 septembre 1952, en langue néerlandaise et en langue française, les deux textes faisant également foi.

Voor België,
Pour la Belgique,
PAUL VAN ZEELAND

Voor het Groothertogdom Luxemburg,
Pour le Grand-Duché de Luxembourg,
ROBERT ALS

D. GOEDKEURING

Het Verdrag behoeft de goedkeuring der Staten-Generaal, ingevolge artikel 60, lid 2, van de Grondwet, alvorens te kunnen worden bekrachtigd.

E. BEKRACHTIGING

Bekrachtiging van het Verdrag is voorzien in artikel 10, paragraaf 1.

G. INWERKINGTREDING

Het Verdrag zal, ingevolge artikel 10, paragraaf 1, in werking treden op de dag volgende op die waarop de laatste der drie akten van bekrachtiging zal zijn neergelegd.

J. GEGEVENS

De Nederlands-Belgisch-Luxemburgse Douane-overeenkomst van 5 September 1944, waarnaar in de Préambule wordt verwezen, is bij Koninklijk Besluit van 9 September 1944 bekendgemaakt in *Stb.* No. E 77. Dezelfde Overeenkomst, verduidelijkt en uitgelegd bij het Eerste Protocol, van 14 Maart 1947, is tevens afgedrukt in *Stb.* No. H 282. Voor dat Protocol en de daarop gevolgde Protocollen zie *Trbl.* 1952 Nos. 1, 2, 3, 4, 5 en 6.

Uitgegeven de twee en twintigste October 1952.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. W. BEYEN.